

Poulsgaard (FP):

Jeg beklager hr. minister, men vi bliver altså ikke enige. I Frederiksberg kommune har der bl. a. været en udstilling om Kinas hverdag, der har været en udstilling om Cuba, der har været én med sex. En hel lang række udstillinger har der været, og de skal også være der. Men hvorfor skal så én eneste forening holdes udenfor, fordi man har sagt ikke særlig pæne ord om Eggert Petersen og de dér mentalhygiejnefolk. Vi er søreme mange — også i dette folketing, tror jeg — der ikke har så meget tilovers for dem. All right, man kritiserer deres arbejde, men det må man altså ikke kritisere i kongeriget Danmark i dag på en offentlig udstilling.

Det er et meget, meget tyndt svar, jeg har fået. Jeg synes nok, hele sagen fortjener en overvejelse af det principielle i den: mener vi noget med demokrati? Mener vi noget med, at meningerne skal brydes? Så kan man ikke komme og skyde sig ind under, at det passer ikke i et arkitektformet bibliotek. Den begrundelse holder ikke.

Som jeg sagde før, skuffede ministerens svar mig, og det tjener vel ikke noget formål at fortsætte diskussionen, men jeg vil dog gerne sige, at stadsbibliotekaren, som var behjælpelig med at sætte udstillingen op, på daværende tidspunkt intet havde at indvende mod udstillingen. Det var senere, da der var andre, der kom ind i billedet, at man ændrede forklaring. Det er rent ud sagt ligesom et halmstrå, man har klynget sig til, idet man ville prøve at bevare skindet på næsen, så der ikke var nogen, der fik en næse. De næser er heller ingen ting værd.

Så længe vi har en kulturminister — og guderne skal vide, jeg ville gerne medvirke til, at vi får kulturministeriet nedlagt — og så længe det sorterer under ministerens område, så bør ministeren altså indskærpe over for kommunerne, at den slags ting må ikke finde sted i fremtiden.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg beklager hr. Poulsgaards svar her til mig. Jeg vil dog gerne understrege, at når hr. Poulsgaard fik inddraget Cuba, sex og hr. Eggert Petersen, så viser det dog en vis alsidighed på Frederiksberg bibliotek.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Poulsgaard (FP) til ministeren for kulturelle anliggender:

„Hvilke oplysninger kan ministeren meddele om risikoen for, at danske skatteydere kommer til at betale for en film om Baader-Meinhof-bandens kvindelige forgrundsfigur?“

(Spør. nr. 95).

Skriftlig begrundelse.

De danske skatteydere vil formentlig i løbet af et års tid komme til at betale et sted mellem en halv million og 800.000 kr. til en ny dansk spillefilm af en studerende ved Roskilde universitetscenter, som vil skabe et værk om Ulrike Meinhof.

Foreløbig har filmkonsulent Stig Bjørkman indstillet studerende Søren Poulsen til 1.110 kr. til en researchrejse til Berlin. Søren Poulsen har i nogen tid interesseret sig en del for vesttysk retsvæsen. Han vil kalde sin film „Laila“, men det er en fiktiv beretning om bypartisanen Ulrike Meinhof.

1.110 kr. lyder ikke af meget, men filminstituttet har bevilget pengene, og det plejer at være starten på følgende udvikling: yderligere støtte til research på 10.000-20.000 kr., manuskriptstøtte til et tilsvarende beløb og endelig en egentlig produktionsstøtte på mellem 500.000 og 800.000 kr.

Poulsgaard (FP):

Det er også noget med alsidighed, hr. minister, men jeg er nu lidt nervøs for det her.

Pressemeddelelser, der har været fremme, går ud på, at nu er man ved at bevilge penge til at lave en film om Baader-Meinhof-gruppen; den skal hedde „Laila“, og det skal være en fiktiv beretning om bypartisanen Ulrike Meinhof. Foreløbig er der stillet 1.110 kr. til rådighed for vedkommende, en studerende ved Roskilde universitetscenter, til at rejse til Berlin. Der bliver yderligere rejseudgifter på 10.000-20.000 kr., så kommer der en manuskriptstøtte til et tilsvarende beløb, og så kommer der en produktionsstøtte på mellem 500.000 kr. og 800.000 kr.

Jeg har bedt ministeren om at oplyse, hvor stor risikoen er for, at vi skal give statsstøtte til film af den art. Det skulle da ikke forbavse mig. Man laver jo film med statsstøtte om Christiania, selv om vi har besluttet, at det skal ryge, det er ulovligt